สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

1672 1005168016801010

สอบถามข้อมูลท่องเที่ยว

- TAT Call Center ๑๖๗๒ ทุกวัน เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ นาฬิกา
- ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้ที่ www.tourismthailand.org หรือ www.osotho.com
- = ชมเว็บไซต์ข้อมูลเชิงวิชาการด้านการท่องเที่ยวได้ที่ www.tat.or.th/e-journal

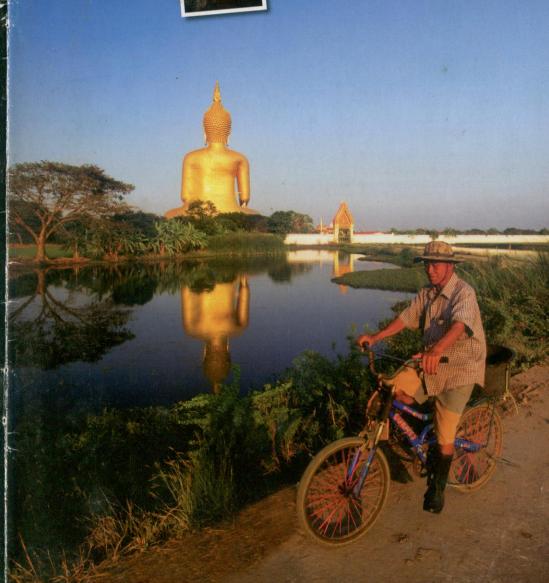
จับหวัดอาจทอง อกินันทนาการจากอนุสาร อ.ส.ท. เดือนมิถุนายน ๒๕๕๓

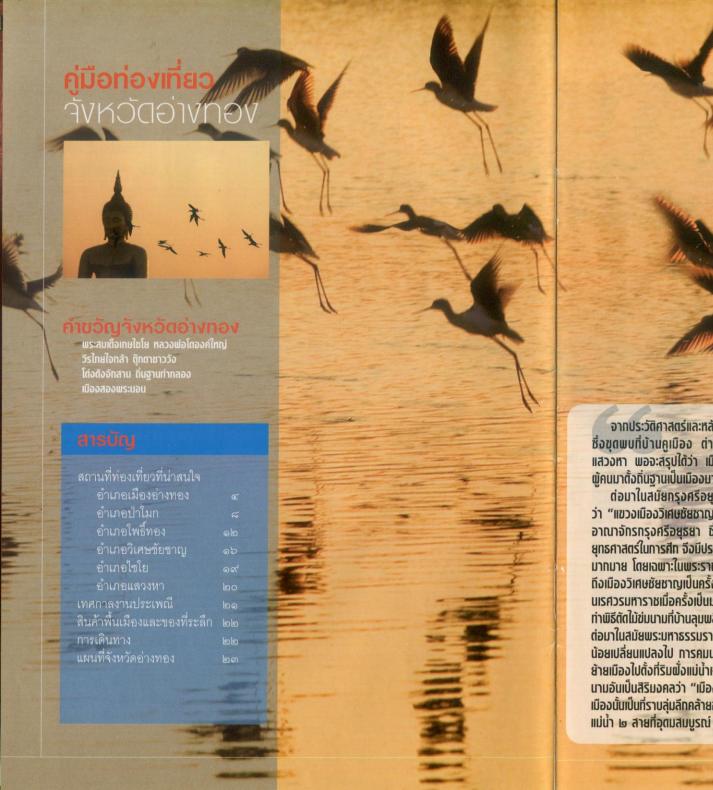

จากประวัติศาสตร์และหลักสานทางโบราณคดี ซึ่งขุดพบที่บ้านคูเมือง ต่าบลหัวยไฒ่ อ่าเกอ แสวงหา พอจะสรบใต้ว่า เมืองอ่างทองในอดีตมี ผู้คนมาตั้งถิ่นฐานเป็นเมืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี

ต่อมาในสมัยทรงศรีอยุธยา อ่างทองมีชื่อ ว่า "แขวงเมืองวิเศษซัยซาญ" เป็นซานเมืองของ อาณาจักรทรุงศรีอยุธยา ซึ่งมีความสำคัญทาง ยุทธศาสตร์ในการศึก จึงมีประวัติศาสตร์เกี่ยวเนื่อง มาทมาย โดยเฉพาะในพระราชพงศาวดารใต้กล่าว ถึงเมืองวิเศษซัยชาญเป็นครั้งแรกว่า สมเด็จพระ นเรศวรมหาราชเมื่อครั้งเป็นมหาอุปราชใต้เสด็จใป ท่าพิธีตัดไม้ข่มนามที่บ้านลุมพลี แขวงวิเศษซัยชาญ ต่อมาในสมัยพระมหาธรรมราชา กระแสน้ำในแม่น้ำ น้อยเปลี่ยนแปลงใป การคมนาคมไม่สะดวก จึงใต้ ย้ายเมืองไปตั้งที่ริมพั้งแม่น้ำเจ้าพระยา และขนาน นามอันเป็นสิริมงคลว่า "เมืองอ่างทอง" ซึ่งพื้นที่ เมืองนั้นเป็นที่ราบลุ่มลึกคล้ายอ่าง มีป่า แร่ธาตุ และ แม่น้ำ ๒ สายที่อดมสมบรณ์ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย จึงเหมาะแก่การทำเกษตรกรรม เมืองอ่างทองจึงนับใต้ว่าเป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่สมบูรณ์ ท่าให้เมืองเจริญรุ่งเรืองอย่างมากตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน ซึ่งยังคงมีวิถีชีวิตแบบเทษตรทรรม พื้นบ้าน ประเพณีอันจดจาม ให้ได้เห็นอยู่จนทุทวันนี้

จังหวัดอ่างทองแบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอบ่าโบท อำเภอวิเศษซัยชาญ อำเภอใชโย อำเภอโพธิ์ทอง อ่าเภอแสวงหา และอ่าเภอสามโก้

อาณาเขต ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดลพบุรีและ พร:นครศรีอยธยา ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยธยา

อำเภอเมืองอ่างทอง

วัดอ่างทองวรวิหาร ตั้งอยู่ริมแม่น้ำฝั่งตะวัน ออก ข้างศาลากลางจังหวัด แต่เดิมเป็นวัดราษฎร์ ขนาดเล็ก ๒ วัดติดกัน ชื่อ "วัดโพธิ์ทอง" และ "วัดโพธิ์เงิน" สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๔ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ สมัยรัชกาลที่ ๕ พระองค์เสด็จทาง ชลมารคเพื่อไปทรงหล่อพระพุทธชินราชจำลองที่ จังหวัดพิษณุโลก ผ่านวัดทั้งสอง จึงโปรดให้รวมวัด สองวัดนี้เป็นวัดเดียวกัน และพระราชทานนามว่า "วัดอ่างทอง" แล้วต่อมาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวง

ภายในวัดมีพระอุโบสถทึ่งดงาม ประดิษฐาน พระประธานศักดิ์สิทธิ์ ปางมารวิชัย ส่วนที่หน้า พระอุโบสถมีพระเจดีย์ทรงระฆังสีทอง และที่บริเวณ ด้านหลังพระอุโบสถเป็นหมู่กุฏิทรงไทย ศิลปะแบบ รัตนโกสินทร์ สวยงามมาก

การเดินทาง จากศาลากลางจังหวัดใช้ถนน เทศบาล ๓ ประมาณ ๓๐๐ เมตร

ศาลหลักเมือง เป็นอาคารทรงจัตุรมุข ตัวศาลสูงจากพื้นประมาณ ๑.๕ เมตร บริเวณ รอบ ๆ ศาลประดับด้วยสวนสวยงาม ภายใน มีภาพจิตรกรรมฝาผนังลายพุ่มข้าวบิณฑ์ สวยงามมาก ศาลหลักเมืองจังหวัดอ่างทอง เป็นศาลหลักเมืองแห่งที่ ๒ ที่มีการเขียนภาพ จิตรกรรมที่ผนังทั้ง ๔ ด้าน ซึ่งศาลหลักเมืองแห่งแรก ที่มีการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนัง คือศาลหลักเมือง กรุงเทพฯ ผู้ที่ไปเยือนจังหวัดอ่างทองไม่ควรพลาด ไปสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคล

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ ตรง ข้ามกับศาลากลางจังหวัดอ่างทอง ใกล้กับที่ว่าการ อำเภอเมืองอ่างทอง

วัดราชปักษี (นก) ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านทิศตะวันออก สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๐๒ เดิมชื่อว่า "วัดนก" ภายในวัดมีพระพุทธไสยาสน์ ลักษณะคล้ายกับที่วัดป่าโมก แต่ขนาดเล็กกว่า สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบัน ได้รับการบูรณะจนมีพุทธลักษณะที่งดงาม เป็นที่ ศรัทธาอย่างมาก

ส่วนในโบสถ์มีพระพุทธรูปสำคัญ คือ

"พระรอดวชิรโมลี" สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้า ทรงธรรม ราวปี พ.ศ. ๒๑๖๓ เดิมพระพุทธรูปองค์ นี้ประดิษฐานอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาพระมหา วิเชียร ขันนาค ร่วมด้วยพุทธบริษัททั้งหลายช่วยกัน เคลื่อนย้ายขึ้นมาประดิษฐานในใบสถ์

วัดสุวรรณเสวริยาราม

การเดินทาง ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) กิโลเมตรที่ ๕๒-๕๓ จากอำเภอเมืองฯ ไปทางทิศใต้ประมาณ ๓-๔ กิโลเมตร

วัดสุวรรณเสวริยาราม ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ เจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก ในท้องที่ตำบลตลาด กรวด ภายในวิหารประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์ ขนาดองค์ยาวประมาณ ๑๐ วา ภายในพระอุโบสถมี ภาพจิตรกรรมฝาผนังเขียนขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๔ เป็น ฝีมือข่างหลวง บริเวณด้านข้างวิหารพระพุทธ-ไสยาสน์มีเจดีย์องค์ใหญ่สีขาว ทรงระฆังสวยงามมาก

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (อ่างทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยว

ซ้ายเข้าถนน รพช. อท. ๓๐๖๙ อีกประมาณ ๒ กิโลเมตร

วัดมธุรสติยาราม ตั้งอยู่ริมทางหลวงหมายเลข ๓๒ เดิมชื่อวัด "กุฏิ" สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัย กรุงศรีอยุธยาตอนปลาย โดยมีหลักฐานสำคัญเหลือ ให้เห็น คือ กำแพงแก้ว ใบสถ์ เจดีย์ และวิหาร ซึ่งตั้ง อยู่ในกลุ่มเดียวกัน โบสถ์มีลักษณะแอ่นโค้งสำเภา ก่ออิฐถือปูนรูปทรงสวยงาม กว้างประมาณ ๔ เมตร ยาว ๘ เมตร หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผา และ ยังมีหน้าบันไม้ด้านหน้าและด้านหลังแกะสลักเป็น ลายดอกบัวก้านขดได้อย่างวิจิตรงดงาม

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ เลย แยกอ่างทองไปทางสิงห์บุรีประมาณ ๑ กิโลเมตร จากนั้นกลับรถ เลี้ยวซ้ายเข้าทางปั๊มน้ำมัน ปตท. ประมาณ ๒๐๐ เมตร

วัดจันทรังษี ตั้งอยู่ที่ตำบลหัวไผ่ มีพื้นที่ อยู่สองฝั่งถนน ภายในบริเวณวัดฝั่งตะวันออก เป็นใบสถ์ประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ "หลวงพ่อโยก" พระพุทธรูปปูนปั้นศิลปะสมัยอยุธยา

ส่วนฝั่งตรงข้ามกับใบสถ์เป็นที่ตั้งของ "วิหารหลวง พ่อสด" ทรงจัตุรมุข มีบุษบกกลาง ๕ ชั้น สวยงาม มาก ภายในประดิษฐานรูปหล่อโลหะหลวงพ่อสด วัดปากน้ำ (สด จันทสโร) องค์ใหญ่ที่สุดในโลก สี ทองเหลืองอร่าม มีความงดงามอย่างมาก ขนาด หน้าตักกว้าง ๖ เมตร ๙ นิ้ว สง ๙.๙ เมตร สร้าง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่หน้าวิหารหลวงพ่อสดมี ประติมากรรมปูนปั้นช้างตัวใหญ่ชื่อว่า "ช้างมงคล"

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายบริเวณโรงเรียนอนบาลอ่างทอง ต่อ ด้วยถนน ยร. อท. ๔๐๒๐ ประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายอีกประมาณ ๓๐๐ เมตร

วัดชัยมงคล ตั้งอยู่ที่ตำบลบางแก้ว ริม ฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างขึ้นราวปี พ.ศ. ๒๔๐๐ ปลายสมัยรัชกาลที่ ๔ เหตุที่ชื่อ วัดชัยมงคล เนื่องจากเป็นจุดแพ้ชนะในการแข่งเรือ มี ใบสถ์ประดับตกแต่งด้วยลวดลายปูนปั้นอย่างวิจิตร งดงาม ภายในมีภาพจิตรกรรมฝาผนังโดยใช้ ศิลปะการเขียนภาพแบบสมัยใหม่ ส่วนบริเวณ ใกล้กับโบสถ์มีวิหารทรงจัตรมุข ประดับด้วย ปนปั้นสถาปัตยกรรมแบบรัตนใกสินทร์ สวยงาม อลังการมาก

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเทศบาล ๗ แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเทศบาล & ประมาณ ๑ กิโลเมตร

วัดต้นสน ตั้งอยู่ที่ตำบลบางแก้ว ริมฝั่ง ตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นวัดเก่าแก่โบราณ สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา ประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๐ ภายในวัดเป็นที่ประดิษฐาน "สมเด็จ พระพุทธวโลกุตตรธัมมบดีศรีเมืองทอง" หรือเรียก ชื่อย่อว่า "สมเด็จพระศรีเมืองทอง" พระพุทธรูป ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านศรัทธาคย่างมาก ขนาดหน้า ตักกว้าง ๖ วา ๓ ศอก ๙ นิ้ว สูง ๙ วา ๑ ศอก ๑๖ นิ้ว หล่อด้วยใลหะทั้งองค์ ลงรักปิดทอง ซึ่งพระราช สุวรรณใมสีสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ ส่วนที่บริเวณ ทางเข้าวัดมีสมเด็จพระศรีเมืองเงิน พระพุทธรูป ปางมารวิชัยสีขาวองค์ใหญ่ ประดิษฐานอยู่กลาง แจ้ง พุทธศาสนิกชนมักจะสักการะเพื่อความเป็น สิริมงคลอยู่เป็นประจำ

การเดิ้นทาง ใช้ถนนเทศบาล ๑๐ ประมาณ ๘๐๐ เมตร วัดอยู่ใกล้กับวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง

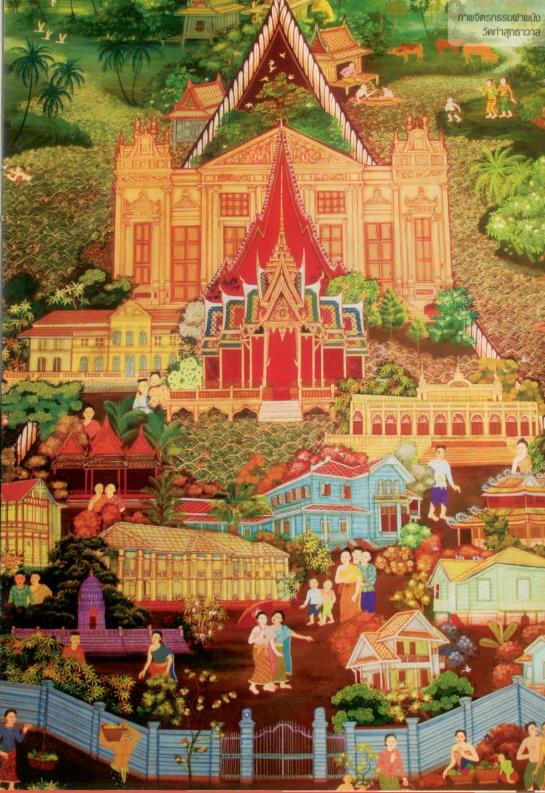
วัดปลดสัตว์์ ตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแห ภายใน บริเวณวัดมีหอสูงที่ก่อด้วยอิฐถือปูน ส่วนบนยอด เป็นเจดีย์ทรงลังกาใหญ่โตสวยงามแปลกตา

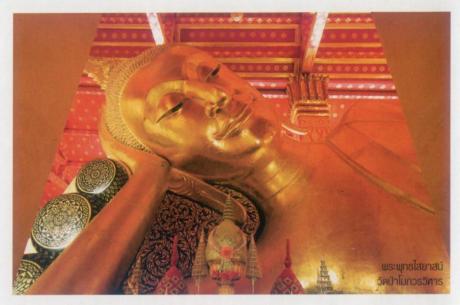
การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๔ กิโลเมตร

อำเภอป่าโมก

วัดท่าสุทธาวาส ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ด้านทิศตะวันออก เขตตำบลบางเสด็จ เป็นวัด เก่าแก่ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น ในการศึก สงคราม บริเวณวัดท่าสุทธาวาสจะเป็นเส้นทางเดิน ทัพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา สมเด็จพระเทพรัตนราช-สุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับวัดนี้ไว้ใน พระราชอุปถัมภ์ โดยมีการสร้างพลับพลาที่ประทับ กลางสระน้ำ ข้างพลับพลาประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและ สมเด็จพระเอกาทศรถ ภายในโบสถ์มีภาพจิตรกรรม ฝาผนังเรื่องพระมหาชนก ประวัติเมืองอ่างทอง ซึ่ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โปรดให้จิตรกรส่วนพระองค์และนักเรียนในโครงการ ศิลปาชีพเขียนขึ้น อีกทั้งมีภาพฝีพระหัตถ์ที่ทรงจรด ปลายพู่กันวาดผลมะม่วงไว้อีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมีศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ เรือนไทยทรงสูงอยู่ด้านหลังวัดท่าสุทธาวาส เป็น โครงการที่สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชดำรัสให้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๙ เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ราษฎร ภายใน หมู่บ้านบางเสด็จนอกจากจะได้ชมทัศนียภาพอันร่มรื่น และสวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ยังสามารถชม การปั้นตุ๊กตาชาววังในบ้านเรือนราษฎรละแวกนั้นได้ อย่างเป็นกันเอง มีการรวมกลุ่มในรูปของสหกรณ์โดย มีศูนย์กลางอยู่ที่ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ ซึ่ง จะมีการสาธิตปั้นตุ๊กตาชาววังพร้อมกับจัดจำหน่ายใน ราคาย่อมเยา ตุ๊กตาชาววังเป็นหัตถกรรมการปั้นจาก ดินเหนียวที่สวยงาม แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็น อยู่ของผู้คนและวัฒนธรรมประเพณีไทยต่าง ๆ เช่น การ ละเล่นของเด็กไทย วงปี่พาทย์ หรือรูปผลไม้ไทยต่าง ๆ หลากหลายชนิด ศูนย์ปั้นและจำหน่ายตุ๊กตาชาววังเปิด ให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ นาฬิกา

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเลียบคลองส่งน้ำ ชลประทานอีกประมาณ ๑.๘ กิโลเมตร

วัดพินิจธรรมสาร เดิมชื่อ "วัดกระสอบ" ตั้งอยู่ที่ตำบลปลากด ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่ง ตะวันออก มีโบราณสถานเก่าแก่ คือ วิหารที่ สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย และมี พระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่สีขาวประดิษฐานอยู่ กลางแจ้ง ศิลปะเชียงแสนรุ่นหนึ่ง หน้าตักกว้าง ประมาณ ๖ วาเศษ ปางมารวิชัย นั่งขัดสมาธิเพชร

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนหลังอำเภอ-วัดพินิจ

วัดป่าโมกวรวิหาร ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบล ป่าโมก ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันตก ภายในวัดมีพระพุทธไสยาสน์ทึ่งคงามมากองค์หนึ่ง ของเมืองไทย องค์พระก่อด้วยอิฐถือปูนปิดทอง มี ความยาวจากพระเมาลีถึงปลายพระบาท ๒๒.๕๘ เมตร ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวป่าโมก และชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงเคารพศรัทธาอย่าง มาก สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยกรุงสุโขทัย ตาม ประวัติเล่าขานกันว่า พระพุทธรูปองค์นี้ลอยน้ำมา จมอยู่หน้าวัด ชาวบ้านจึงช่วยกันทำพิธีบวงสรวง แล้วชักลากขึ้นมาประดิษฐานไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ

ส่วนในพระราชพงศาวดารกล่าวว่า ก่อนที่สมเด็จ พระนเรศวรมหาราชจะยกทัพจับศึกจะเสด็จมา ชุมนุมพลและถวายสักการบูชาพระพุทธไสยาสน์ เพื่อความเป็นสิริมงคลแทบทุกครั้ง

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าตัวอำเภอป่าโมก จากนั้น เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ แล้วเลี้ยว ซ้ายเข้าถนนป่าโมก-ผักไห่ จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนนป่าโมกราษฎร์บำรุง

วัดสระแก้ว ตั้งอยู่ที่ตำบลบางเสด็จ สร้างขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๒๔๒ เดิมชื่อวัด "สระแก" เป็นสถาน ที่เลี้ยงเด็กกำพร้าที่มีเด็กอยู่ในความดูแลจำนวน มาก จึงได้จัดตั้งคณะลิเกเด็กกำพร้าวัดสระแก้ว เพื่อหารายได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็ก กำพร้า จนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวัดแห่งนี้ ภายในวัดยังมีอาคาร "สามัคคีสมาคาร" เป็นอาคาร ศูนย์โครงการทอผ้าตามพระราชประสงค์ ก่อตั้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่ในความรับผิดชอบ ของกองอุตสาหกรรมในครอบครัว กระทรวง อุตสาหกรรม ภายในอาคารมีสินค้าที่เป็นผ้าทอ

คุณภาพดี เช่น ผ้าชิ่น ผ้าขาวม้า ผ้าฝ้าย ผ้าม่าน ฯลฯ

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนเลียบคลองส่งน้ำชลประทาน อีกประมาณ ๑ กิโลเมตร ก่อนถึงวัดท่าสุทธาวาส

หมู่บ้านทำกลองบ้านเอกราช ตั้งอยู่ใน ตำบลเอกราช หลังตลาดป่าโมก ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งตะวันตก ชาวบ้านเอกราชเริ่มผลิตกลองมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๔๗๐ โดยจะเริ่มหลังฤดูเก็บเกี่ยว วัตถุดิบที่ ใช้ทำกลอง ได้แก่ ไม้มะม่วงกับหนังวัวตากแห้ง กลองที่ทำมีขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ เช่น กลอง ทัด ซึ่งเราจะได้เห็นถึงฝีมือการทำอย่างประณีต สวยงามและมีคุณภาพ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถชม การทำกลองได้อย่างใกล้ชิดตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึง ขั้นตอนสุดท้าย

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าตัวอำเภอ จากนั้นใช้ถนน สายในผ่านหน้าที่ทำการเทศบาลอำเภอป่าโมก ซึ่ง ขนานไปกับคลองซลประทาน ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร จะเห็นร้านขายกลองตลอดเส้นทาง

วัดถนน ตั้งอยู่ในตำบลโผงเผง สร้างราวปี พ.ศ. ๒๓๒๓ ในสมัยกรุงธนบุรี ภายในวิหารของ วัดประดิษฐาน "หลวงพ่อพระพุทธรำพึง" เป็น พระพุทธรูปแกะสลักด้วยไม้ องค์ยืนสูง ๒ เมตร กว่า มีเรื่องเล่าว่ามีแพลอยน้ำมาติดอยู่ที่หน้าวัด เจ้าอาวาสจึงลงไปดู พบว่าในแพมีพระพุทธรูปทำ ด้วยไม้แกะสลัก จึงต้องทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญ พระพุทธรูปแกะสลักองค์นี้ขึ้นมาประดิษฐาน มี ความเชื่อว่าคนที่ไปกราบไหว้บูชาจะเสี่ยงโชคขอ พร ให้ตั้งไข่ที่หน้าหลวงพ่อ ถ้าใครตั้งไข่ได้แสดงว่า มีโชคลาภดวงดี ถ้าใครตั้งไข่ไม่ได้แสดงว่าไม่มีดวง ถ้าจะแก้บนให้แก้ด้วยไข่ต้ม มหรสพ และพวงมาลัย

นอกจากนี้ ยังมีรอยพระพุทธบาทลอยฟ้า แกะสลักด้วยไม้ติดอยู่บนเพดานบนศาลาการเปรียญ มีขนาดกว้าง ๓๐ นิ้ว ยาว ๗๐ นิ้ว อายุกว่า ๑๐๐ ปี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร จากนั้นใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ ประมาณ ๗ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายบริเวณศาล เจ้าร่มขาวอีกประมาณ ๒ กิโลเมตร

วัดโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบล คำหยาด ตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าจ่า ตาม ประวัติกล่าวว่า วัดโพธิ์ทองเป็นวัดที่กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทมพร หรือขุนหลวงหาวัด) เสด็จมาผนวช วัดแห่งนี้รัชกาลที่ ๖ เคยเสด็จมาประทับร้อน เมื่อคราวเสด็จประพาสลำน้ำน้อย ลำน้ำใหญ่ มณฑลกรุงเก่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๘ ภายใน วัดมีเจดีย์ทรงสี่เหลี่ยมย่อมุมลักษณะสวยงาม แปลกตา

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (โพธิ์ทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๓.๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนน ทช. อท. ๔๐๐๑ อีก ๒.๕ กิโลเมตร

พระตำหนักคำหยาด อยู่ในท้องที่ตำบล คำหยาด ถัดจากวัดโพธิ์ทอง เป็นอาคารก่อด้วย อิฐถือปูนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ยัง คงเห็นความสวยงามด้านศิลปกรรม เช่น ลวดลาย

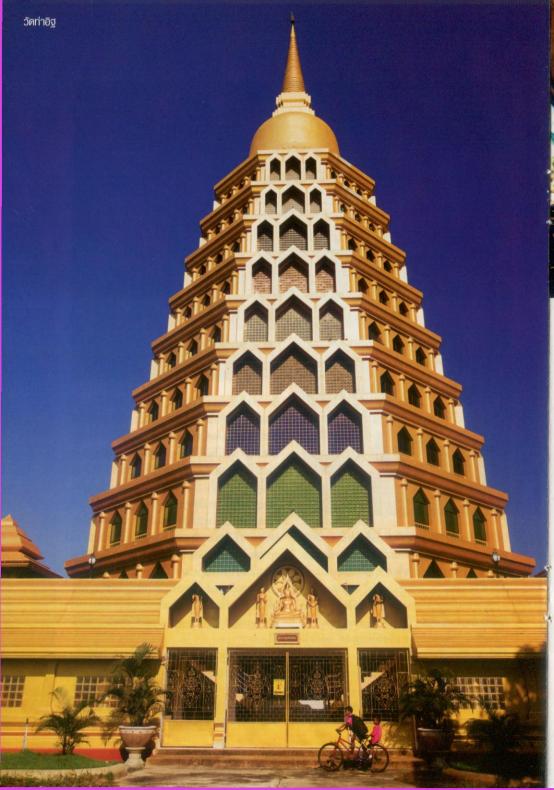
ประดับชุ้มจระนำหน้าต่าง มีมุขเด็จด้านหน้าและด้าน หลัง ภายในทาดินแดง ปูพื้นกระดาน สภาพปัจจุบัน มีเพียงผนัง ๔ ด้าน โดยเจ้าฟ้าอุทุมพรสร้างขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๓๑๐

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวช้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (โพธิ์ทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๓.๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนน ทช. อท. ๔๐๐๑ อีก ๕ กิโลเมตร

วัดขุนอินทประมูล ตั้งอยู่ที่ตำบลอินทประมูล สร้างขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัย มีประวัติว่าสร้างขึ้นโดย นายอากรชื่อขุนอินทประมูล ได้ยักยอกเงินภาษี
มาสร้างวัด ต่อมาพระมหากษัตริย์ทรงทราบและ
ตรัสถามว่านำเงินจากไหนมาสร้าง แต่ขุนอินทประมูล
ไม่ตอบตามความเป็นจริง เพราะเกรงว่าผลบุญจะ
ตกไปที่พระมหากษัตริย์ ท่านถึงถูกเมี่ยนจนตาย
วัดนั้นจึงได้ชื่อว่า "วัดขุนอินทประมูล" ในบริเวณ
วัดประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์องค์ใหญ่ ยาว ๕๐
เมตร เดิมประดิษฐานอยู่ในวิหาร แต่ถูกไฟใหม้จน
เหลือแต่องค์พระอยู่กลางแจ้งมานานนับร้อย ๆ ปี มี
พุทธลักษณะงดงาม พระพักตร์ยั้มน้อย ๆ สร้างความ
เลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้พบเห็นยิ่งนัก

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๘.๕ กิโลเมตร แล้ว เลี้ยวขวาเข้าถนน ทช. อท. ๓๐๐๓ อีกประมาณ ๒ กิโลเมตร

วัดท่าอิฐ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพลับ สร้างขึ้นใน สมัยกรุงศรีอยุธยา ราวปี พ.ศ. ๒๓๐๔ มีตำนาน เล่าต่อกันมาว่า บริเวณที่ตั้งวัดเป็นพื้นที่สำหรับ ปั้นและเผาอิฐสำหรับการสร้างวัดขุนอินทประมูล ต่อมาเมื่อสร้างวัดขึ้นจึงได้ชื่อว่า "วัดท่าอิฐ"

ภายในวัดมีพระพุทธรูปที่สำคัญ ได้แก่ "หลวงพ่อ เพชร" ประดิษฐานอยู่ในโบสถ์ และ "หลวงพ่อขาว" ประดิษฐานอยู่ในวิหาร ส่วนที่บริเวณหน้าวัดมี "พระธาตุเจดีย์ศรีโพธิ์ทอง" โดดเด่นสีทองอร่าม มองเห็นได้แต่ไกล สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดย พระครูคนธศีลคุณ (หลวงพ่อหอม) รูปแบบศิลปะ ลังกา-อยุธยา และรัตนโกสินทร์ ลักษณะเจดีย์ทรง แปดเหลี่ยม ผสมผสานกันอย่างงดงาม มีองค์ระฆัง และปล้องไฉน ๓๒ ปล้อง กว้าง ๔๐ เมตร สูง ป๓ เมตร เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของสมเด็จ พระสัมมาสัมพทธเจ้า

การเดินทาง ตั้งอยู่ที่บ้านท่าอิฐ ตำบลบางพลับ ใช้เล้นทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๕ กิโลเมตรที่ ๗-๘

หมู่บ้านจักสานบ้านบางเจ้าฉ่า ตั้งอยู่ที่
หมู่ ๘ บ้านยางทอง ตำบลบางเจ้าฉ่า เป็นแหล่ง
ผลิตเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่ ซึ่งเป็นฝีมือของชาว
อำเภอโพธิ์ทองแทบทุกครัวเรือน มีการจัดตั้งเป็น
กลุ่มการผลิตเครื่องจักสาน เครื่องหวาย กลุ่มจักสาน
ไม้ไผ่ ภายในหมู่บ้านมีพิพิธภัณฑ์เครื่องใช้ไม่ไผ่ แสดง
อุปกรณ์เครื่องใช้พื้นบ้านต่าง ๆ และศูนย์แสดงสินค้า
หลากหลายชนิด เช่น กระเป๋า แจกันดอกไม้ หมวก
โคมไฟ และอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งสินค้าแต่ละชนิดมี
คุณภาพดีและราคาไม่แพง

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ถึงแยก โพธิ์ทองเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (โพธิ์ทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๕ กิโลเมตร เลี้ยวขวาอีก ๗๐๐ เมตร ไปทางวัดยางทอง

วัดจันทาราม เป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านช้าง หมู่ที่ ๕ ตำบลโคกพุทรา ด้วยการที่มีต้นไม้ขึ้น หนาแน่น ทำให้บริเวณวัดแห่งนี้เป็นที่อยู่อาศัยและ แพร่พันธุ์ของค้างคาวแม่ไก่และนกนานาชนิดมา หลายชั่วอายุ ค้างคาวแม่ไก่จะออกหากินเวลากลางคืน ส่วนเวลากลางวันจะห้อยหัวอยู่ตามกิ่งไม้ เป็นสีดำ มองเห็นแต่ไกล ซึ่งผู้สนใจสามารถไปซมได้ ในทุกฤดูกาล

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้ว เลี้ยวซ้ายเข้าถนน รพช. อท. ๔๐๐๓ ประมาณ ๓ กิโลเมตร

วังปลาวัดข่อย อยู่บริเวณแม่น้ำน้อย หน้า วัดข่อยมีปลาจำนวนมาก ซึ่งพระครูสุกิจวิชาญ (หลวงพ่อเข็ม) เจ้าอาวาสเป็นผู้ริเริ่มจัดตั้งเป็นเขต อภัยทานเป็นเวลากว่า ๕๐ ปีแล้ว ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ พระครูสรกิจจาทรเป็นเจ้าอาวาสได้ปรับปรุง สถานที่และร่วมกับสำนักงานประมงอำเภอใพธิ์ทอง ประกาศเป็นเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษา มีให้ปลาถกรบกวน

ภายในวัดข่อยยังมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ศาลา การเปรียญไม้ลักทรงไทยโบราณ เสา ๘ เหลี่ยมใต้ถุน ศาลาการเปรียญเป็นที่เก็บของเก่าประเภทต่าง ๆ จาก จีน เรือประเภทต่าง ๆ เช่น เรือบด เรือแจว เครื่องมือ อุปกรณ์การทำนา ได้แก่ เกวียน ล้อ คันไถ อุปกรณ์ ในการจับสัตว์น้ำ และยังมีของเก่าที่เก็บรักษาไว้ เช่น ตะเกียงโบราณจากกรุงวอชิงตัน นาฬิกาโบราณจาก ปารีส และตู้พระไตรปิฏกไม้ลักสมัยรัชกาลที่ ๕ จาก จีน ชาวบ้านยังจัดตั้งศูนย์ผลิตข้าวข้อมมือขึ้นเพื่อเป็น สหกรณ์จำหน่ายให้แก่ประชาชน มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน จัดแสดงเรือโบราณต่าง ๆ อันแสดงถึงวิถีชีวิตชาวไทย ภาคกลางได้เป็นอย่างดี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๘ กิโลเมตร แล้วเลี้ยว ช้ายบริเวณ อบต. บางพลับอีกประมาณ ๔๐๐ เมตร

อำเภอวิเศษชัยชาญ

วัดม่วง เดิมเป็นวัดร้าง สันนิษฐานว่าสร้างใน สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ต่อมาพระครูวิบูล อาจารคุณ (หลวงพ่อเกษม อาจารสุโภ) ได้มาปัก กลดธุดงค์และเห็นว่าบริเวณนี้เคยเป็นวัดร้าง น่า ปฏิบัติธรรม และขณะปฏิบัติธรรมได้ปรากฏนิมิต เห็นหลวงปู่ขาวและหลวงปู่แดง บอกให้พระครูวิบูล อาจารคุณก่อสร้างวัดขึ้นมาใหม่ หลังจากนั้นท่านจึง ปฏิสังขรณ์วัดแห่งนี้

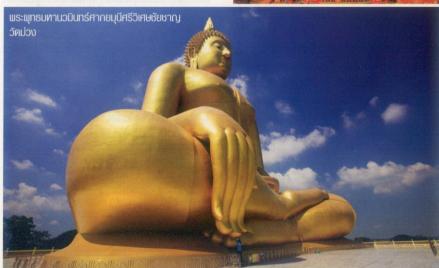
ภายในวัดม่วงมีใบสถ์ล้อมรอบด้วยกลีบบัวสี ชมพูขนาดใหญ่ และในบริเวณวัดมีรูปปั้นแสดงแดน นรก แดนสวรรค์ แดนเทพเจ้าของไทยและเทพเจ้าของ จีน ซึ่งมีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมขนาดใหญ่ ส่วนที่ บริเวณด้านหลังใบสถ์เป็นที่ประดิษฐาน "พระพุทธมหานวมินทร์ศากยมุนีศรีวิเศษชัยชาญ" พระพุทธรูป องค์ใหญ่ หน้าตักกว้าง ๖๒ เมตร สูง ๙๗ เมตร สร้าง ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระครูวิบูลอาจารคุณร่วม กับประชาชนผู้มีจิตศรัทธา เพื่อถวายแด่พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๔.๕ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าถนน รพช. อท. ๔๐๐๘ อีก ประมาณ ๑ กิโลเมตร

วัดเขียน ตั้งอยู่ที่หมู่ ๘ ตำบลศาลเจ้าโรง ทอง ใกล้กับวัดวิเศษชัยชาญ ภายในโบสถ์มีภาพ เขียนฝาผนังเก่าแก่ที่มีความงดงาม แสดงเรื่องราว เกี่ยวกับทศชาติชาดก สันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่าง สกุลเมืองวิเศษชัยชาญสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕

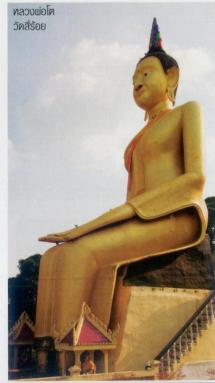

(อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (วิเศษชัยชาญ-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๗๐๐ เมตร

วัดอ้อย วัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองวิเศษชัยชาญ ตั้ง อยู่ที่หมู่ ๑๐ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง ริมฝั่งแม่น้ำน้อย สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาและ ใช้เป็นสถานที่ทำพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา มีโบสถ์ มหาอุตม์ เป็นอาคารขนาดใหญ่ ๖ ห้อง ก่ออิฐถือปูน แบบโบราณ หลังคาเป็นเครื่องไม้มุงด้วยกระเบื้องดิน เผา มีลักษณะงดงาม ภายในประดิษฐานพระประธาน หล่อด้วยสัมฤทธิ์ ชาวบ้านเรียกว่า "หลวงพ่อดำ"

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ประมาณ ๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (วิเศษชัยชาญ-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาไปตามทางอีกประมาณ ๗๐๐ เมตร

วัดสี่ร้อย สันนิษฐานว่าตั้งขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์ แก่ขุนรองปลัดชูและชาวบ้านวิเศษชัยชาญ ๔๐๐ คน ที่เสียชีวิตในสงครามระหว่างไทยกับพม่าที่ เมืองกุย ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าเอกทัศน์แห่ง

วิกีชีวิตแบบชาวบ้านท่ามกลางตลาดห้องแกวไม่โบราณ ตลาดวิเศษชัยชาญ

กรุงศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๓๐๒ วัดแห่งนี้มีพระพุทธรูปปางพระปาลิไลยก์ สูง ๒๑ เมตร หน้าตักกว้าง ๖ เมตรเศษ นามว่า "หลวงพ่อโต" เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ มีเรื่องน่าอัศจรรย์เกิดขึ้นเมื่อหลวงพ่อโตมีโลหิต ใหลออกมาจากพระนาสิก จึงเรียกกันอีกชื่อหนึ่ง ว่า "หลวงพ่อร้องให้"

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้ว เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยซาญ) ประมาณ ๘ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยว ช้าย เข้าทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ (วิเศษชัยซาญ-พระนครศรีอยุธยา) ประมาณ ๕ กิโลเมตร

วัดวิเศษชัยชาญ วัดคู่บ้านคู่เมืองมาตั้งแต่ สมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันเหลือหลักฐานเพียง เจดีย์เท่านั้น สิ่งปลูกสร้างนอกเหนือจากนั้นถูก สร้างขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เช่น ภายในโบสถ์ มีภาพจิตรกรรมฝาผนัง เป็นภาพพุทธประวัติและ ภาพข้าศึกที่เป็นฝรั่งขี่ม้า ภาพทั้งหมดเขียนแบบ แรเงาโดยนายปุ๋ย พุ่มรักษา ช่างในเมืองหลวง ส่วน ด้านในโบสถ์มีมณฑปประดิษฐานพระพุทธบาท จำลอง

นอกจากนี้ บริเวณวัดวิเศษชัยชาญยังเป็นที่ ตั้งของอนุสาวรีย์นายดอก-นายทองแก้ว วีรบุรุษ ชาววิเศษชัยชาญที่เข้าร่วมเป็นหนึ่งในวีรบุรุษศึก ค่ายบางระจัน

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-โพธิ์ทอง) ประมาณ ๓ กิโลเมตร แล้ว เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๙๕ (อ่างทอง-วิเศษชัยซาญ) ประมาณ ๗ กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยว ซ้ายเข้าถนนปู่ดอก-ปู่ทองแก้วอีกประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร

ตลาดวิเศษชัยชาญ ตลาดเก่าแก่อายุกว่า ๑๐๐ ปี เป็นชุมชนของชาวไทยเชื้อสายจีน ส่วนใหญ่มี อาชีพค้าขาย สภาพตลาดเป็นห้องแถวไม้โบราณ ภายในตัวตลาดเป็นชอยที่ทำขนมไทยโบราณ ต่าง ๆ มากมาย มีร้านตัดผม ร้านกาแฟ เป็นต้น แต่เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพลิงไหม้ได้ เผาบ้านเรือนไปส่วนหนึ่ง ปัจจุบันได้รับการ ช่อมแชมจนมีสภาพดีขึ้นและยังคงวิถีชีวิตแบบ ชาวบ้านอันมีเสน่ห์อยู่เรื่อยมาถึงปัจจุบัน

ในบริเวณตลาดวิเศษชัยชาญ นอกจากจะเต็ม ไปด้วยร้านขนมไทยแสนอร่อยแล้ว ชาวบ้านยังมี วิธีการทำขนมต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวได้ลองทำและ ชิมอีกด้วย เช่น ขนมเกสรลำเจียก ขนมกลีบลำดวน ขนมเปี๊ยะ เป็นต้น มีร้านขนมขึ้นชื่อหลายร้าน เช่น ร้านนิรมิต ร้านทรงนิมิต

อำเภอไชโย

วัดไซโยวรวิหาร หรือวัดเกษไซโย ตั้งอย่ ด้านตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา เดิมเป็น วัดราษฎร์ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นใน สมัยใด แต่มีชื่อเสียงโด่งดังเมื่อสมเด็จพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ดำริให้สร้างพระพุทธรูปองค์ใหญ่ แต่ด้วยโครงสร้างไม่แข็งแรง จึงพังทลายลง ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้า อยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์พระพุทธรูปขึ้น แล้วพระราชทานนามว่า "พระมหาพุทธพิมพ์" และโปรดเกล้าฯ ให้ยกฐานะเป็นพระอาราม หลวง ภายในวัดยังประดิษฐานรูปหล่อองค์ สมเด็จพฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ขนาดหน้าตัก กว้าง & เมตร สูง ๗ เมตร ทางด้านหน้าของ พระวิหาร ส่วนพระอุโบสถก่อสร้างด้วย สถาปัตยกรรมไทยอันงดงาม หันด้านหน้า ออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ภายในมีภาพจิตรกรรม ฝาผนังเรื่องพุทธประวัติ เป็นฝีมือช่างเขียนสมัย รัชกาลที่ ๕

นอกจากนี้ วัดไชโยฯ ยังมีชื่อเสียงเรื่อง พระเครื่องเป็นอย่างมาก "สมเด็จเกษไซโย" ที่ หลวงพ่อโตสร้างไว้ เป็นพระเครื่องที่เปี่ยมไปด้วย พุทธคุณ

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๑๗ กิโลเมตร แล้วเลี้ยว ขวาบริเวณสถานีตำรวจภูธรตำบลไซโยอีกประมาณ

วัดสระเกษ ตั้งอยู่ที่ตำบลชัยภูมิ ริมฝั่งแม่น้ำ เจ้าพระยาทิศตะวันออก แต่เดิมชื่อวัดเสาธงหิน สร้างขึ้นประมาณปี พ.ศ. ๑๔๙๒ ตั้งแต่ก่อนสมัย กรุงศรีอยุธยา ตามพระราชพงศาวดารกล่าวไว้ว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๑๒๘ พระเจ้าเชียงใหม่ได้ยกทัพมา ตั้งค่ายอยู่ที่บ้านสระเกษ สมเด็จพระนเรศวร มหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถได้รุกไล่ตีทัพของ พระเจ้าเชียงใหม่จนแตกพ่าย จึงรับสั่งพักไพร่พล พระองค์ทรงสรงน้ำชำระพระวรกาย ล้างพระพักตร์ และสระพระเกศา นับแต่นั้นมาจึงได้ชื่อว่าบ้าน สระเกษ หรือวัดสระเกษ ภายในวัดมีโบสถ์ที่งดงาม

ศิลปะแบบไทย ภายในประดิษฐาน "พระพุทธ-เกษรังษี" และรูปหล่อหลวงพ่อโต๊ะ

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (อ่างทอง-สิงห์บุรี) ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายอีกประมาณ ๒๐๐ เมตร

วัดเฉลิมกาญจนาภิเษก (วัดโพธิ์หอม) เดิม วัดนี้เป็นวัดร้างมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยา แต่เพิ่ง จะมาสร้างเป็นวัดใหม่เมื่อประมาณ ๑๐ ปี สิ่งที่ น่าสนใจสำหรับวัดนี้คือ เคียรปูนปั้นพรหมสี่หน้า ขนาดใหญ่จำนวน ๒ เศียร ที่ขุดได้ภายในบริเวณ วัด ประดิษฐานอยู่ในซุ้มข้างเจดีย์ ลักษณะศิลปะ เป็นแบบขอม ซึ่งเดิมอาจใช้เป็นส่วนยอดของประต วัดหรือโบสถ์ เหมือนกับที่พบว่าใช้เป็นยอดประต พระราชวังสมัยกรุงศรีอยุธยา ส่วนที่ใกล้กับทาง เข้ามีใบสถ์อันงดงาม ประดับตกแต่งด้วยลวดลาย ปนปั้น ศิลปะแบบอยุธยา

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (อ่างทอง-ไซโย) ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร แล้วเลี้ยว ขวาเข้าถนน รพช. อท. ๔๐๓๔ อีกประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร

อำเภอแสวงหา

บ้านสวนนก อยู่ในพื้นที่หมู่ ๒ บ้านริ้ว หว้า ตำบลบ้านพราน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีนกชนิด ต่างๆ อาศัยอยู่ตามธรรมชาติจำนวนมาก เช่น นกปากห่าง นกกระสา นกกาน้ำ นกกระเต็น นกอีเสือ ฯลฯ บางชนิดใกล้จะสูญพันธุ์และหาชม ได้ยากในท้องถิ่นอื่น

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-แสวงหา) ประมาณ ๒๔ กิโลเมตร จากนั้นแยกเข้าที่บ้านตำบลหนองแม่ไก่ ถึงตำบล หนองแม่ไก่ วิ่งตามถนนลูกรั้งอีกประมาณ ๖ กิโลเมตร

วัดบ้านพราน อย่บนพื้นที่ตำบลศรีพราน เป็น วัดเก่าแก่ที่ถูกทิ้งร้างนานกว่า ๑๐๐ ปี และไม่ทราบ แน่ชัดว่าสร้างในครั้งใด ตามคำบอกเล่าในราวปี พ.ศ. ๑๘๖๒-๑๘๗๐ ช่วงปลายสมัยสุโขทัย นาย พาน นางเงิน และนายกระปุกผู้เป็นบุตร ได้เข้ามา

ตั้งหมู่บ้านในบริเวณนี้ และสร้างวัดขึ้น ต่อมาวัดได้ ถูกทิ้งร้างลง มีนายพรานมาตั้งถิ่นฐานจึงช่วยกัน บูรณะวัดขึ้นใหม่

ภายในวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ "หลวงพ่อไกรทอง" พระพุทธรูปศิลาแลง ศิลปะ แบบสุโขทัย มีประวัติว่าพ่อขุนศรีอินทราทิตย์เป็น ผู้สร้างขึ้นที่เมืองสุโขทัย จากนั้นจึงนำมาประกอบ และประดิษฐานไว้ที่วัดบ้านพราน

นอกจากนี้ ที่บริเวณวัดยังมีพิพิธภัณฑ์ ศรีบ้านพราน จัดแสดงโบราณวัตถุต่าง ๆ มากมาย เช่น พระพุทธรูป เคียรพระพุทธรูป ประติมากรรม พระโพธิสัตว์ ซึ่งแต่ละชิ้นมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ปี

การเดินทาง ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ (อ่างทอง-แสวงหา) ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าไปทาง อบต. ศรีพรานอีกประมาณ തരെ പ്രത്യ

งานของดีเมืองอ่างทองและงานกาชาด ประจำปี เป็นงานประจำปีหลังฤดูเก็บเกี่ยว ของชาวจังหวัดอ่างทอง ราวเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ มีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น การแสดง ทางวัฒนธรรม การจัดนิทรรศการ การแสดง จำหน่ายและสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การจัด จำหน่ายพืชผลทางการเกษตร พื้นที่การจัดงาน อยู่หน้าบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง

งานนมัสการหลวงพ่อวัดไซโย เป็นงาน นมัสการและงานสมโภชสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และหลวงมหาพุทธพิมพ์ จัดขึ้น ราวเดือนเมษายนและเดือนตลาคม

งานลอยกระทงวัดสี่ร้อย จัดขึ้นในช่วงลอย กระทงของทุกปี จะมีการจัดงานถวายพลุหลวงพ่อ ปาเลโลยก์ซึ่งเป็นที่นับถือของชาวจังหวัดอ่างทอง พร้อมกับงานลอยกระทง

งานลอยกระทงที่วิเศษชัยชาญ จัดขึ้นทุก

ปีในช่วงลอยกระทง ณ บริเวณด้านหน้าของ อนสาวรีย์ปดอก ปู่ทองแก้ว

งานรำลึกวีรชนแขวงเมืองวิเศษชัยชาณ จัดขึ้นทุกปี ในวันที่ ๒๓-๒๗ มีนาคม ณ บริเวณ อนสาวรีย์ปู่ดอก ปู่ทองแก้ว

งานฉลองศาลเจ้าพ่อกวนอู จัดขึ้นทุกปีที่ ตลาดศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ ใน ช่วงเดือนพฤศจิกายน สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม ได้ที่เทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทอง โทรศัพท์ നുമാന ഒരേ

งานตรุษจีนวัดนางใน จัดขึ้นทุกปีในช่วง ตรษจีน ณ ตลาดศาลเจ้าโรงทอง อำเภอ วิเศษชัยชาญ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เทศบาล ตำบลศาลเจ้าโรงทอง โทรศัพท์ ๐ ๓๕๖๓ ๑๕๐๕

งานสดุดีวีรชนคนแสวงหา จัดขึ้นทุกปีใน ช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ ณ บริเวณหน้า ที่ว่าการอำเภอแสวงหา

<u>สินค้าพื้น</u>เมืองและของที่ระลึก

ผลไม้ตามฤดูกาล ได้แก่ มะม่วง ส้มโอ ฝรั่ง มะละกอ

ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้แก่ กุ้งก้ามกราม ปลาเนื้ออ่อน ปลายี่สก ปลาน้ำเงิน

อาหารแปรรูปต่างๆ ได้แก่ เนื้อทุบและ ไข่เค็ม จากอำเภอไซโย ปลาแห้งเสียบไม้ รมควัน ปลาตากแห้ง ปลากรอบ

ขนมหวาน ที่เป็นของฝากซึ่งได้รับ ความนิยมอย่างมาก คือ ขนมเกสรลำเจียก จากอำเภอวิเศษชัยชาญ และขนมกง จาก อำเภอเมืองฯ

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ได้แก่ เครื่องเรือนจำลอง ดอกไม้ประดิษฐ์ กลองและตุ๊กตาชาววัง จากอำเภอ ป่าโมก เครื่องจักสาน ทำจากไม้ไผ่ หวาย จากอำเภอโพธิ์ทอง เชรามิก เครื่องเบญจรงค์ จากอำเภอ วิเศษชัยชาญ

การเดินทาง

รถยนต์

จากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางไปยัง จังหวัดอ่างทองได้หลายเส้นทาง

เส้นทางที่ ๑ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (พหลโยธิน) จากกรุงเทพฯ แยกเข้า ทางหลวงหมายเลข ๓๒ (สายเอเชีย) ผ่าน อำเภอบางปะอิน-พระนครศรีอยุธยา-อำเภอ บางปะหัน-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๐๕ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๒ ใช้เส้นทางตัดใหม่ ข้ามสะพานพระปิ่นเกล้า-ตลิ่งชัน เข้าทางหลวงหมายเลข ๓๕๐ ผ่าน จังหวัดนนทบุรี-ปทุมธานี-พระนครศรีอยุธยา-สุพรรณบุรี-อ่างทอง รวมระยะทางประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-ปทุมธานี้ ผ่านปากเกร็ด เข้าทางหลวงหมายเลข ๓๑๑๑ ผ่านอำเภอ บางไทร-อำเภอเสนา-พระนครศรีอยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข ๓๒๖๓ และต่อเข้าทางหลวง หมายเลข ๓๐๙ เข้าอำเภอป่าโมก-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๕๐ กิโลเมตร

รถโดยสารประจำทาง

บริษัทขนส่ง จำกัด มีบริการรถโดยสารประจำทางระหว่างกรุงเทพฯ-อ่างทอง ทั้งรถธรรมดาและปรับ อากาศ ทุกวัน สามารถขึ้นรถได้ที่สถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร ๒ สอบถามรายละเอียดเพิ่ม เติม โทรศัพท์ ๐ ๒๙๓๖ ๒๙๕๒-๖๖ เว็บไซต์ www.transport.co.th

